

Για γέλια ή για ...

Καθημερινά διαβάζαμε σε τοπική εφημερίδα (που σκοπό έχει να στηρίξει και να προβάλει το δεσπότιν Ιγνάτιο), την παρακάτω διαφήμιση:

«Καθημερινά τελούνται στην ιερά μονή Αγίων Νεοφανών» Μαρτύρων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης Πυργετού, οι Παρακλήσεις προς την Υπεραγία Θεοτόκο στις 6 το απόγευμα, μέχρι στις 15 Αυγούστου».

Και διερωτάται κανείς. Στα μοναστήρια εάν δεν κάνουν παρακλήσεις, λειτουργίες, εσπερινούς, ολονυκτίες, τί κάνουν; Και γιατί άραγε τόσο διαφήμιση; Ασφαλώς για να προσελκύσουν κόσμο, που θα αφήσει τον οβολό του, και θα αυξήσει τα έσοδα. Κάτι τέτοιο ουδέποτε παρατηρήθηκε σε σοβαρά μοναστήρια της περιοχής μας.

Το είδαμε και αυτό!!

Στα δίπτυχα της εκκλησίας της Ελλάδας 2008 και στη σελίδα 577 διαβάζουμε: «Ανδρά Μονή Αγ. Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης Πυργετού 1δρυθ, 1990 Τ.Κ. 4007, Πυργετός Λάρισας, Ηγούμ. Αρχιμανδρίτης ... (μοναχοί 12)».

Όσοι επισκέφθηκαν το εν λόγω μοναστήρι, ούτε πηγούμενο είδαν ούτε μοναχούς! Διότι μετά το πέρας των ακολουθιών (παρακλήσεις κ.α.) το κλείδωναν και φεύγαν. Και το σπουδαιότερο οι δραστηριότητες σταματούν την ... φθινοπωρινή ισημερία (θα φοβιύνται το χειμώνα ίσως τους λύκους και τα τσακάλια) και το ξανανοίγουν την εαρινή ισημερία που αρχίζουν οι εκδρομές και ο θρησκευτικός τουρισμός. Αυτό θα πει νέος τρόπος και νέα ήθη μοναστηριακής ζωής.

Θα δουν πολλά τα μάτια μας ακόμη!!

Οι παλαιότεροι ήταν αληθινοί σοφοί όταν έλεγαν ότι «έίναι βαριά η καλογερική». Και δεν είναι άδικο, γιατί η ζωή του αληθινού μοναχού (όχι του κοσμικού) αρχίζει με τον Εσπερινό, συνεχίζει με το Απόδειπνο, την ακολουθία της Θείας Μεταλήψεως, μικρή διακοπή, το Μεσονυκτικό και τελειώνει με τον προσωπικό του Κανόνα. Τις πρωινές ώρες αρχίζει με τον Όρθρο, συνεχίζει και τελειώνει με τη Θεία Λειτουργία, ξεκουράζεται λίγο και αρχίζει το διακόνημά του.

Γιατί βλέπουμε μερικούς για εσπερινό να βολτάρουν παραπόνεια και άλλοι για όρθρο να πίνουν καφέ πίσω από μεγάλο σούπερ μάρκετ...

Τουρισμός

Μια που, σαν Μπρόπολη, μεταβάλλετε το πνευματικό έργο της οικιστικής των πιστών, σε θρησκευτικό τουρισμό, γιατί δεν ανοίγετε και κανέναν γραφείο ταξιδίων βρει αδέλφια, δίπλα από το γραφείο εκδόσεως πιστοποιητικών γάμων, για να διευκολύνετε τους ενδιαφερομένους και να αυξήσετε την πελατεία. Το λέμε αυτό γιατί, από την άνοιξη, μας έχετε ζαλίσει με τις διαφημιζόμενες εκδρομές που πραγματοποιεί η Μπρόπολη και μάλιστα από τον Ιούλιο, απέκτησε και μόνιμη στάλη σε εφημερίδα για το ... θεάρεστο αυτό έργο. Επειδή όμως τα νέα τρέχουν, ας ληφθούν τα απαραίτητα μέτρα, ώστε, κάποιοι μερακλίδες παπάδες να σταματήσουν τα ... τοιφτελέια!

Ο ΛΑΜΠΑΛΑΡΙΟΣ

Η ΜΑΣΤΙΓΑ ΤΩΝ «ΙΕΡΟΚΛΟΠΩΝ»

ΤΡΟΠΟΙ ΑΝΤΙΔΡΑΣΕΩΣ

Mια από τις εξαγγελίες του νέου Αρχιεπισκόπου έδωσε λαβή για ευμενή σχόλια στον Τύπο. Είπε ο κ. Ιερώνυμος: «**Τα έσοδα από τη διαχείριση της εκκλησιαστικής περιουσίας να επιστρέψουν στο λαό, ώστε να μη δημιουργείται με κανένα τρόπο η αίσθηση ότι έχει μετατραπεί ο Οίκος του Θεού σε οίκο εμπορίου**». Ως διαπίστωση υπάρξεως προβλήματος, η εξαγγελία αυτή, παρ' όλη την ασάφεια και τη γενικότητά της, είναι ελπιδοφόρα. Αναμένουμε να δούμε αν και πώς θα υλοποιηθεί. Πέραν, όμως, των εσόδων εκ της διαχείρισεως της εκκλησιαστικής περιουσίας και των ποικίλων επιδοτήσεων προς τους εκκλησιαστικούς οργανισμούς, υπάρχουν μεγάλα ποσά, που συγκεντρώνουν οι Ναοί και τα Μοναστήρια από τον οβολό των πιστών. Λόγω της κατανομής τους, είναι αδύνατο να ελεγχθεί από το κέντρο κατά πόσο η διαχείριση τους είναι σύμφωνη με την αρχιεπισκοπική εξαγγελία. Η πείρα έχει δείξει ότι τα έσοδα αυτά γίνονται, συχνά, στόχος άγριων ληστρικών επιδρομών.

Είναι τραγικό να καταθέτει ο λαός τη μικρή ή μεγάλη του δωρεά στην Εκκλησία, ως προσφορά αγάπης για να επιτελέσει το έργο Της, και αυτή να κατευθύνεται σε καταθέσεις προσωπικές υψηλά ισταμένων εκκλησιαστικών παραγόντων και σε off shore σκοτεινές επιχειρήσεις ιδίων συμφερόντων. Τέτοιοι αξιωματούχοι δεν αποτελούν, δυστυχώς, την εξαίρεση στο σώμα των Μητροπολιτών και στα εκάστοτε αρχιεπισκοπικά περιβάλλοντα. Και βέβαια, δεν λείπουν και παρατρέχαμενοι συνεργοί, λιγότερο ή περισσότερο ένοχοι, στα κατώτερα κλιμάκια, στις τάξεις του κλήρου και των λαϊκών, που συμμετέχουν, με τον α' ή β' τρόπο, στη διοίκηση Ναών και Μονών, ή εκκλησιαστικών οργανισμών.

Εδώ δεν πρόκειται για δραστηριότητα απλώς έκνομη. Έχουμε βάναυσο εμπαιγμό της θεοσέβειας του πληρώματος. Ο λαός πρέπει να προστατευθεί από αετονύχδες, που εκμεταλλεύονται την ευσέβειά του. Ο σεβασμός των θεοφιλών κινημάτων της ψυχής του, η αψεγάδιαστη διαχείριση των δωρεών και η παραγωγή ανάλογου έργου αγάπης, είναι η καλύτερη επιστροφή προς αυτόν του πλούτου της Εκκλησίας. Οι αρμόδιοι, που τιμήθηκαν με την ευθύνη της διαχείρισης του πλούτου της αγάπης του λαού, ας αντισταθούν με μέτρα άμεσα και φρόντη σε κάθε λαθροχειρία, απ' όπου και αν αυτή πρόχεται. Ιδού κάποια υποδείγματα:

Α'. Στις ενορίες. Πολλές φορές, ο Μητροπολίτης, - ή ο Πρωτοσύγκελλος - παρίσταται σε πανήγυρη Ι. Ναού της επαρχίας του. Αποχωρεί συνήθως με ένα φάκελο αρκετά διογκωμένο, δώρο του εορτάζοντος Ναού για τα «ίδρυματα της Μητροπόλεως». Έως εδώ ουδέν το μεμπτό. Τα πανηγύρια αφήνουν σημαντικά έσοδα στους Ναούς. Γιατί να μην επωφεληθούν απ' αυτά και τα ιδρύματα, που εκτελούν φιλανθρωπικό ή κοινωνικό έργο; Τα πράγματα, όμως, πρέπει να κυλούν με διαφάνεια. Πριν παραδοθεί ο φάκελος στον Μητροπολίτη, τα χρήματα, που περιέχει, πρέπει να έχουν καταμετρηθεί και καταγραφεί από την εκκλησιαστικό συμβούλιο παρουσία της ερέας, ο οποίος και θα τον παραδώσει. Κατά την παράδοση, οι επίτροποι παρακολουθούν διακριτικά ως μάρτυρες. Μετά πάροδο ευλόγου χρονικού διαστήματος, εφ' όσον το διοικητικό συμβούλιο δεν παραλάβει νόμιμην απόδειξη από τη Μητρόπολη για όλο το περιεχόμενο του φακέλου, την απαιτεί με κάθε νόμιμο μέσο, ακόμα και με προσφυγές σε ποινικά και αστικά δικαστήρια διεκδικώντας την επιστροφή των ... «ιεροκλαπέντων».

Συνιστάται η συνεργασία με άλλα εκκλησιαστικά συμβούλια, που έχουν το ίδιο πρόβλημα, ώστε να υποβάλλονται πολλές μηνύσεις-αγωγές. Το παρόπτωμα τότε δεν μπορεί να χαρακτηρίσθει ως μεμονωμένο, αλλά ως τελούρο-μενο κατά συρροήν. Δύσκολο τότε να «κουκουλωθεί». Βεβαίως, θα εξασκηθούν πιέσεις και απειλές εκ μέρους των υποδίκων. Οι καταγγέλλοντες θα πρέπει να βρουν το οθένος να αντισταθούν και

να μη προβούν σε ανακλητικές των προσφυγών τους ενέργειες. Πολύ θα βοηθούσε προς αυτή την κατεύθυνση η «διαρροή» φωτοαντιγράφων των προσφυγών και όποιας άλλης σχετικής πληροφορίας στα τοπικά και κεντρικά ΜΜΕ. Ασφαλώς δε, απαιτείται συνεργασία με πιστό, ενάρετο και αποφασιστικό Νομικό Σύμβουλο.

Β'. Στις Ι. Μονές. Ανάλογη τακτική θα πρέπει να ακολουθηθεί και από τις Ι. Μονές, πρωτίστως απ' όσες θεωρούνται προσκυνήματα και προσελκύουν πολλούς προσκυνητές. Θα πρέπει να εν-εργήσουν κατά χρέος και τάχιστα. Είναι γνωστό ότι, από αυτές, επίορκοι Μητροπολίτες απομζούν τεράστια ποσά και αποκτούν ασύμβατες προς τις επίσημες αποδοχές τους περιουσίες.

Γ'. «Ιεροκλοπή» του 35%... Παλαιότερα, από τα έσοδα των Ι. Ναών έπρεπε, βάσει νόμου, το 35% να πηγαίνει ως φόρος στο κράτος. Ο νόμος αυτός καταργήθηκε από την πολιτεία για να διευκολυνθούν οι ενορίες στο έργο τους. Παρά ταύτα, σε πλείστες όσες περιπτώσεις, οι ενορίες δεν ωφελήθηκαν από το μέτρο αυτό της πολιτείας. Απλούστατα, με παράνομα λογιστικά κόλπα, γνωστά τοις πάσιν, το ποσό αυτό και μάλιστα αυξημένο, παρακρατείται από τις Μητροπόλεις ως άδολος πόρος. Πρόκειται, δηλαδή, για κλοπή και διασπάθιση του ιερού χρήματος. Και σ' αυτή την περίπτωση τα εκκλησιαστικά συμβούλια δεν πρέπει να καλύπτουν την παρανομία, αλλά να διεκδικούν τα κλαπέντα με αγωγές και μηνύσεις κατά τα ανωτέρω.

Δ'. Χρονικά περιθώρια. Οι μηνύσεις-αγωγές θα πρέπει να κατατίθενται εντός πενταετίας, από της τελέσεως των αδικημάτων αυτών, άλλως παραγράφονται. Αν, όμως, πρόκειται για υπεξιάρεση εξαιρετικά μεγάλων ποσών τότε η πράξη μπορεί να χαρακτηρισθεί κακούργημα και τα χρονικά περιθώρια είναι πολύ μεγαλύτερα. Σε κάθε περίπτωση, συνίσταται τα εκκλησιαστικά συμβούλια να προβαίνουν το ταχύτερο δυνατόν σε κάθε πρόσφορη νο